

Foundations of Halacha 21.2 - Birkat Hagomel

1. Gemara Berachot 54b

Rav Yehudah said in the name of Rav: Four must give thanks: Seafarers, those who go through wildernesses, one who became ill and recovered, and one who was incarcerated in prison and came out. From where is it [known to us that this is so in the case of] seafarers? For it is written (*Tehillim 107*) "Those who go down to the sea in ships"...and it states, "Let them acknowledge to G-d His kindness, and His wonders to the children of man." From where is it [known to us that this is so in the case of] those who go through wildernesses? For it is written, "They wandered in the wilderness, in the desolation of the path; they found no inhabited city. Then they cried out to G-d; He led them on a straight path. Let them acknowledge to G-d His kindness..." From where is it [known to us that this is so in the case of] one who became ill and recovered? For it is written, "Fools, because of their sinful path and because of their iniquities were afflicted. Their soul abhorred all food...Then they cried out to G-d in their distress...He would dispatch His word and cure them... Let them acknowledge to G-d His kindness..." From where is it [known to us that this is so in the case of] one who was incarcerated in prison and came out? For it is written, "Those who sit in darkness and the shadow of death...because they rebelled against the words of G-d..." and it states, "So He humbled their heart with hard labor..." and it states, "Then they cried out to G-d in their distress" and it states, "He would take them out of darkness and the shadow of death..." and it states, "Let them acknowledge to G-d His kindness..."

What blessing does he recite? Rav Yehuda said: *Blessed...Who bestows beneficial kindnesses*. Abayei said: And he must give thanks in the presence of ten, for it is written, "Let them exalt Him in the assembly of people..." Mar Zutra said: And two of them [must be] Torah scholars, as it is stated, "and praise Him in the session of elders." Ravi Ashi challenged it: "But then say that all of them [must be] Torah scholars!" Is it written "in the assembly of elders?" - it is written "in the assembly of people." Say then that [it is necessary to have] ten of common folk and [in addition] two Torah scholars! - This remains a question.

Rav Yehuda was ill and recovered. Rav Chana of Baghdad and [other] rabbis went in to visit him. They said to him, "Blessed is the Merciful One who has given you to us, and has not given you to the dust." He said to them: You have released me from [the obligation] to give thanks. But Abayei said, "he must give thanks in the presence of ten"! There was a group of ten people there. But he himself did not give thanks! The case must have been that he answered "Amen" after them.

2. Shulchan Aruch OC 219

- א. Four must give thanks: Seafarers, when they return; those who go through wildernesses, when they reach civilization; one who became ill and recovered, and one who was incarcerated in prison and came out. The

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף נד עמוד ב

אמר רב יהודה אמר רב: ארבעה צריכין להודות - יורדי הים, הולכי מדברות, ומי שהיה חולה ונתרפא, ומי שהיה חבוש בבית האסורים, ויצא. יורדי הים מנלן - דכתיב: +תהלים ק"ז+ יורדי הים באניות וגו' ... ואומר: יודו לה' חסדו ונפלאותיו לבני אדם. הולכי מדברות מנלן - דכתיב: תעו במדבר בישימון דרך עיר מושב לא מצאו ויצעקו אל ה' ויזריכם בדרך ישרה, יודו לה' חסדו. מי שחלה ונתרפא - דכתיב: אולים מדרך פשעם ומעונותיהם יתענו כל אכל תתעב נפשם וגו', ויצעקו אל ה' בצר להם וגו', ישלח דברו וירפאם וגו', יודו לה' חסדו. מי שהיה חבוש בבית האסורין, מנלן? - דכתיב: ישבי חשך וצלמות וגו', כי המרו אמרי אל וגו', ואומר: ויכנע בעמל לבם וגו', ואומר: ויזעקו אל ה' בצר להם, ואומר: יוציאם מחשך וצלמות וגו', ואומר: יודו לה' חסדו. מאי מברך? - אמר רב יהודה: ברוך גומל חסדים טובים. אביי אמר: וצריך לאודויי קמי עשרה, דכתיב: +תהלים ק"ז+ וירוממוהו בקהל עם וגו'. מר זוטרא אמר: ותרין מינייהו רבנן, שנאמר: +תהלים ק"ז+ ובמושב זקנים יהללוהו. מתקיף לה רב אשי: ואימא כולהו רבנן! - מי כתיב בקהל זקנים? בקהל עם כתיב. - ואימא: בי עשרה שאר עמא, ותרין רבנן! - קשיא. רב יהודה חלש ואתפת, על לגביה רב חנא בגדתאה ורבנן, אמרי ליה: בריך רחמנא דיהבך ניהלן ולא יהבך לעפרא. אמר להו: פטרתון יתי מלאודויי. והא אמר אביי: בעי אודויי באפי עשרה! - דהווי בי עשרה. והא איהו לא קא מודה! - לא צריך, דעני בתרייהו אמן.

שולחן ערוך אורח חיים סימן ריט

א ארבעה צריכים [א] להודות. * יורדי הים (א) כשעלו ממנה, [א*] והולכי מדברות כשיגיעו לישוב, ומי שהיה חולה (ב) ונתרפא, (ג) ומי שהיה * א [ב] חבוש

<p>mnemonic for this is <i>and all who live</i> ("hachayim") will thank you forever." - {each letter is the first of one of the categories.}</p> <p>ב. What blessing does he recite? <i>"Blessed are You, G-d, ...Who bestows good things upon the guilty, Who has bestowed every goodness upon me."</i> Those listening respond, <i>"May He Who has bestowed every goodness upon you [continue to] bestow every goodness upon you forever."</i></p> <p>ג. One must recite this blessing in the presence of ten, for it is written, <i>"Let them exalt Him in the assembly of people..."</i>, and two of them [should be] Torah scholars, as it is stated, <i>"and praise Him in the session of elders."</i> If Torah scholars are not frequent [there], one should not refrain from reciting this blessing. The common practice is to recite the blessing after the Torah reading, for there are ten present. If he recited the blessing with less than ten, there are some who say he has discharged his obligation, while some say he has not. It is good to repeat the blessing in the presence of ten without the mention of G-d's Name or Kingship.</p>	<p>בבית האסורים ויצא, וסימנך: וכל החיים יודוך סלה. "חולה" "יסורים" "ים" "מדבר".</p> <p>סעיף ב מה מברך: בא"י (ד) הגומל לחייבים טובות שגמלני כל טוב, (ה) ב והשומעים אומרים: מי שגמלך כל טוב הוא יגמלך כל טוב סלה.</p> <p>סעיף ג צריך לברך ברכה זו (ו) בפני יו"ד, * ותרי מינייהו ג רבנן, דכתיב: וירוממוהו בקהל עם (ז) ובמושב זקנים יהללוהו (תהילים קז, לב), ואם * לא שכיחי רבנן, לא יניח מלברך; ונהגו לברך אחר קריאת התורה, לפי שיש שם עשרה; <א> ואם בירך בפחות מעשרה, (ח) יש אומרים שיצא, * ויש אומרים שלא יצא, וטוב לחזור ולברך בפני עשרה (ט) בלא הזכרת שם ומלכות.</p>
<p>3. <u>Magen Avraham OC 219</u></p> <p>In <i>Kneset Hagdolah</i>, he wonders why women do not recite this blessing. If it is because it requires ten, it is sufficient after the fact without ten. Therefore, she should recite the blessing before one man or before women. (end quote) It is possible that their custom is based on their belief that these blessings are optional.</p>	<p><u>מגן אברהם סימן ריט</u></p> <p>בכ"ה תמה למה אין הנשים מברכות ברכה זו ואי משום דבעי י' הא דבדיעבד סגי בלא י' ולכן תברך בפני איש א' או בפני נשים עכ"ל ואפשר שמנהגן מפני שס"ל שברכות אלו רשות:</p>
<p>7. If someone else recited the following blessing: <i>"Blessed are You, G-d, our Lord, King of the World, Who has bestowed every goodness upon you."</i> and he answered "Amen", he has discharged his obligation. So too if he says, <i>"Blessed is the Merciful On, King of the world, who has given you to us"</i> and he answered "Amen", he has discharged his obligation.</p> <p>7. If one recited Birkat Hagomel for himself, and had in mind to discharge his fellow from his obligation, and his fellow heard and intended to discharge his own obligation [with this blessing], he has discharged his obligation even without responding "Amen". (Since the one reciting the blessing is also obligated [to make this blessing], the other discharged his obligation even without responding "Amen".) (Tur)</p>	<p>סעיף ד (י) אם בירך ד אחר ואמר: בא"י אמ"ה אשר גמלך כל טוב, * (יא) וענה אמן, (יב) יצא. וכן אם אמר: <ב> בריך רחמנא מלכא דעלמא (יג) דיהבך לן, וענה אמן, יצא....</p> <p>סעיף ה אם בירך אחד הגומל לעצמו, ונתכוין להוציא את חברו, ושמע חברו וכוון לצאת, יצא אפילו בלא עניית אמן (כיון שהמברך ג"כ חייב, יצא האחר בלא עניית אמן) (טור).</p>